

MONIKA ODLANICKA-POCZOBUTT

Politechnika Śląska¹

ROLA TECHNOLOGII INFORMACYJNO-KOMUNIKACYJNYCH (ICT) W SĄDOWNICTWIE POWSZECHNYM – WYZWANIA I MOŻLIWOŚCI

Wprowadzenie

W ostatnich latach sądownictwo w wielu krajach, nie tylko europejskich, jest wciąż krytykowane za to, że nie jest w stanie dostarczyć odpowiednich rozwiązań regulacyjnych, i że nie radzi sobie z potrzebami naszych czasów. Autorytatywne oświadczenia demokratycznie wybranych organów kolegialnych stają się niewystarczające w obliczu nieskutecznych widocznych działań (Sartor 2011, s. 1). Obecnie normatywne regulacje zachowań społecznych pochodzą głównie z takich źródeł jak władze administracyjne, wyspecjalizowana jurysdykcja, regulacje wyłaniające się z praktyki gospodarczej, umowy, decyzje prywatnych arbitrów, normalizacja techniczna (na przykład ISO, regulacje podmiotów internetowych itp.), a nawet kod komputerowy, ograniczający ludzkie działanie w środowiskach wirtualnych. Pojawiły się stwierdzenia, że rozwiązania ICT (ang. *Information and Communication Technologies*) mogłyby wspierać działania zarówno wymiaru sprawiedliwości, jak i misję ustawodawców, pomagając im skutecznie odpowiedzieć na obecne wyzwania. ICT zmieniły zasadniczo sposób, w jaki ludzie angażują się we wszystkie aspekty życia, wywierają również wpływ na funkcjonowanie sądownictwa powszechnego.

Celem artykułu jest przedstawienie wybranych rozwiązań z obszaru ICT stosowanych w sądownictwie oraz zalet i zagrożeń związanych z ich implementacją. Niektóre zagadnienia wychodzą poza zastosowanie *stricte* w sądownictwie, poruszając temat wspomagania procesu legislacyjnego oraz administracji publicznej.

¹ Wydział Organizacji i Zarządzania, Instytut Zarządzania i Administracji.

1. ICT – technologie informacyjne i komunikacyjne – podstawowe pojęcia

Pojęcie „technologie informacyjne i komunikacyjne” (ICT) jest często używane jako synonim dla rozszerzonych technologii informatycznych (IT), ale jest to bardziej szczegółowe określenie, które podkreśla rolę zunifikowanej komunikacji (Cloud 2013) i integracji telekomunikacji (linie telefoniczne i sygnały bezprzewodowe), komputery oraz oprogramowanie niezbędne dla przedsiębiorstw, middleware, systemy magazynowania i systemy audio-wizualne, które pozwalają użytkownikom na dostęp, przechowywanie, przesyłanie i przetwarzanie informacji (FOLDOC 2013). Zwrot ICT został wykorzystany przez badaczy akademickich w 1980 r. (Melody et al. 1986; Silverstone et al. 1991, s. 204–227), ale stał się popularny po tym, jak został użyty w raporcie dla rządu brytyjskiego przez Dennisa Stevensona w 1997 r. oraz w Narodowym Programie Nauczania dla Anglii, Walii i Irlandii Północnej w 2000 (Kelly 2000). Od września 2013 r. termin „ICT” w Wielkiej Brytanii zastąpiono pojęciem *computing* (Consultation 2013).

Pojęcie technologii ICT (z ang. *Information and Communication Technologies*) obejmuje szeroki zakres wszystkich technologii umożliwiających manipulowanie i przesyłanie informacji. W zakres pojęciowy technologii ICT wchodzi wszystkie media komunikacyjne (Internet, sieci bezprzewodowe, sieci bluetooth, telefonia stacjonarna, komórkowa, satelitarna, technologie komunikacji dźwięku i obrazu, radio, telewizje itp.) oraz media umożliwiające zapis informacji (pamięci przenośne, dyski twarde, dyski CD/DVD, taśmy itp.), a także sprzęty umożliwiające przetwarzanie informacji (komputery osobiste, serwery, sieci komputerowe itp.). Dodatkowo technologie ICT obejmują także całą gamę aplikacji informatycznych oraz złożonych systemów IT umożliwiających realizację przetwarzania i przesyłania danych na wyższym poziomie abstrakcji niż poziom sprzętowy (<http://www.eadminstracja.pl> 2013).

Zamiennie z ICT używany jest również termin *Infocommunications*. W rzeczywistości jednak Infocommunications jest rozbudową telekomunikacji o przetwarzanie informacji i obsługę bieżących funkcji na bazie wspólnej technologii cyfrowej (Sallai 2012, s. 5–15).

2. ICT w sądownictwie

Informatyzacja systemów sądowniczych na świecie stała się obecnie faktem. Istotnym jest podkreślenie, że informatyzacja często mylnie jest utożsamiana z komputeryzacją, czyli wprowadzaniem komputerów do wybranych miejsc docelowych (na przykład szkoły, urzędy, biura itp.), zastępowaniem papierowych baz danych bazami informatycznymi z dedykowanymi systemami wyszukiwania, sortowania

i przechowywania danych, elektronicznymi formularzami, komunikacją opartą na systemie współpracy czy komunikatorami internetowymi itp. Informatyzacja natomiast dotyczy pojęcia przekształcenia czy to gospodarki, czy społeczeństwa na danym terenie w gospodarkę lub społeczeństwo informacyjne, czyli oparte na informacji będącej głównym dobrem. Informatyzacja przebiega na przykład w ramach zwiększania liczby systemów informacyjnych, wkładów finansowych w ramach projektów opartych o technologię IT, w ogólności poprzez odwrócenie się od gospodarki przemysłowej w kierunku gospodarki opartej na wiedzy/informacji. Procesy informatyzacji oraz komputeryzacji stoją u podstaw założeń rozwoju społeczeństwa Unii Europejskiej w ramach nowoczesnych form rządzenia, na przykład *e-government*.

Technologie informacyjne i komunikacyjne (ICT) oparte na złożonych systemach, takich jak sieci telekomunikacyjne i Internet, w urządzeniach takich jak telefony i komputery przenośne znajdują zastosowanie w usługach bankowości, telewizji cyfrowej, sieci społecznych i administracji elektronicznej (Amal 2011).

Badania wskazują, że poszukuje się rozwiązań opartych na ICT, które pozwoliłyby na poprawę funkcjonowania sądów, takich jak zmniejszenie opóźnień w rozpatrywaniu spraw (Velicogna 2007), poprawę jakości działań wymiaru sprawiedliwości (Carnevali 2009), zwiększenie efektywności systemu sądownictwa jako całości (Kiskis, Petrauskas 2004, s. 37–45) i wzrost poziomu zaufania obywatela do wymiaru sprawiedliwości (Carnevali 2009).

W ramach wymiaru sprawiedliwości, aplikacje ICT przyjęte przez sądy oferują zróżnicowane funkcjonalności, takie jak dostęp do materiałów prawniczych, opartą na wysokiej technologii przetwarzania komputerowego informację prawną oraz dostęp obywateli do informacji sądowych za pośrednictwem sieci światowej.

Rozwiązaniem, które jest stosowane w sądownictwie w wielu krajach jest tzw. technologia sali rozpraw (ang. *Courtroom Technology*) (Working 2004; Lederer 2004), która obejmuje: elektroniczne segregowanie dokumentów, pomoc dla osób niepełnosprawnych, tłumaczenia z języków obcych, akt sądowych, multimedia, informacje i dowody informacji i multimedialnych pobierania dowodów i dostępu do materiałów prawnych. Inne aplikacje, które są obecnie przyjęte w sądach na całym świecie, w szczególności w ramach procesu próbnego, to systemy prezentacji dowodów, generowanie elektronicznego zgłoszenia, multimedialne akta sądowe oraz konferencje audio-wideo, które stanowią również część aplikacji udostępnionych dla środowisk prawniczych, stron postępowań sądowych i całego społeczeństwa, za pośrednictwem Internetu na całym świecie (Bailenson et al. 2004).

Przykładowo w Malezji istnieje kilka rodzajów zastosowania technologii sali rozpraw / sądowej, które zostały przyjęte przez sądy w całym kraju, co oznacza, że te aplikacje są dostępne przed, w trakcie, a nawet po procesie. Aplikacje te obejmują e-zgłoszenia, system zarządzania sprawami (CMS), system zarządzania kolejką (QMS), nagrywanie protokołu i transkrypcję (CRT), system konferencji audio

i wideo (AVC) oraz portal zintegrowanej wspólnoty adwokatów (ICAP) (Hamin, Othman, Munirah 2012, s. 286).

W Polsce protokoły elektroniczne, a więc nagrania z posiedzeń jawnych sądu, stały się faktem w procedurze cywilnej. Ustawą z dnia 29 kwietnia 2010 r. do polskiego porządku prawnego, wzorem regulacji państw europejskich, została wprowadzona nowa postać protokołu sądowego. Zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisów, zasadą jest utrwalanie przebiegu posiedzenia jawnego za pomocą urządzeń i środków technicznych umożliwiających rejestrację dźwięku albo obrazu i dźwięku. W sprawach, w których przebieg posiedzenia sądowego (jak również danej czynności procesowej) utrwalany jest w postaci zapisu audio lub audio-wideo, zrezygnowano zarówno z instytucji tradycyjnego, pisemnego protokołu, jak i „urzędowej” transkrypcji nagrania. Celem zapisu audio lub audio-wideo jest przede wszystkim zapewnienie wiernego utrwalenia przebiegu czynności protokolowanej. W celu dokonania oceny przydatności transkrypcji oraz metod jej przeprowadzania, należało sięgnąć do doświadczeń innych państw. W trakcie realizacji projektu badawczego pod nazwą „Elektroniczny Sąd: administracja sądowa w oparciu o technologie informatyczne (E-court)” finansowanego ze środków Komisji Europejskiej, w latach 2001–2003 dokonano analizy sposobów utrwalania posiedzeń sądowych oraz, w przypadku zapisu audio, także przekładu tego zapisu (Gołaczyński 2011).

W projekcie, oprócz polskiego Ministerstwa Sprawiedliwości, uczestniczyło Ministerstwo Sprawiedliwości Włoch, Uniwersytet w Amsterdamie, Uniwersytet Paul’a Sabatier w Tuluzie oraz wiodące europejskie firmy informatyczne, tj. Projekt Automation (Włochy), Sema Group (Hiszpania), Crypthomatic (Dania) i Intrasoft (Luksemburg). W trakcie przeprowadzonego eksperymentu ustalono, że wprowadzenie nagrywania przebiegu posiedzenia jawnego pozwala skrócić czas jego trwania aż o 1/3 w stosunku do tradycyjnego protokolowania. Zaskakujące były jednak wyniki w zakresie dotyczącym transkrypcji. Okazało się, że transkrybent potrzebował średnio od trzech do czterech godzin, by sporządzić transkrypcję zaledwie jednej godziny zapisu. Tym samym osiągnięta oszczędność czasu okazała się jedynie pozorna, gdyż wymagała późniejszego zaangażowania osoby celem sporządzenia transkrypcji nagrania (Gołaczyński 2011).

3. Zintegrowany system informatyczny w polskim sądownictwie

W polskich sądach funkcjonują setki programów informatycznych, które nie są ze sobą w żaden sposób powiązane. To zróżnicowanie wynika z faktu, że Ministerstwo Sprawiedliwości dotychczas wskazywało jedynie wytyczne odnośnie wymogów stawianych danej aplikacji, a kierownicy jednostek kupowali oprogramowania na wolnym rynku. W efekcie niemal każdy sąd ma dziś odrębne informatyczne systemy finansowo-księgowo, kadrowe i płacowe.

W 2011 r. Ministerstwo Sprawiedliwości podpisało z firmą S&T Services Polska umowę na budowę oraz wdrożenie zintegrowanego systemu informatycznego rachunkowości i zarządzania kadrami w sądach powszechnych i Ministerstwie Sprawiedliwości. Powstaje on na bazie systemu SAP – światowego lidera na rynku dostawców rozwiązań informatycznych m.in dla sektora publicznego. Z podobnego systemu korzystają już Kancelaria Sejmu czy Urząd Miasta Stołecznego Warszawy. Na podstawie doświadczeń tych instytucji przyjęto, że ok. 50% czynności w ramach procesów zarządzania finansami i kadrami sądów będzie można zautomatyzować, dzięki czemu skróci się czas ich realizacji. Wyliczono, że przygotowanie sprawozdań łącznych dotyczących polskich sądów zajmie raptem 10% czasu, który dziś przeznaczany jest na tę czynność. Dzięki wprowadzeniu nowego systemu informatycznego zarządzający sądami dostaną narzędzie umożliwiające sprawne pozyskiwanie danych administracyjnych z podległych jednostek, ich odpowiednie przetwarzanie i konsolidację (Strzebońska 2012).

4. Wpływ technologii ICT na procesy legislacyjne

Istotnym zagadnieniem, powiązaniem pośrednio z tematem artykułu, jest również wpływ technologii ICT na procesy legislacyjne. W przypadku realizowanego przez państwo procesu legislacyjnego ICT mogą przyczynić się do lepszego dostosowania przepisów do zamierzonych celów, z należyтым uwzględnieniem możliwych do przewidzenia skutków ubocznych, dostarczając ustawodawcom narzędzi do oceny wpływu nowych (lub obecnych) przepisów prawa dotyczących systemu prawnego.

Staje się to możliwe dzięki promowaniu krytycznej dyskusji na temat ustawodawstwa, przez zapewnienie narzędzi komunikacji do prowadzenia świadomej debaty, pozwalającej na reagowanie na potrzeby i preferencje obywateli. ICT mogą ułatwić kontakt pomiędzy obywatelami i ich przedstawicielami, oferując nowe i bardziej efektywne sposoby wyrażania poglądów i opinii na temat proponowanych ustaw (Sartor 2011, s. 3–5).

Powodem zainteresowania implementacją takich rozwiązań jest postępująca globalizacja, a szczególnie to, że:

- organy legislacyjne działają na terenie danego kraju, natomiast sieci gospodarcze i społeczne są globalne,
- ustawodawstwo jest powolne, a obecne problemy wymagają szybkich rozwiązań,
- do wyboru rozwiązań powoływane są zespoły, na które składają się podmioty polityczne, zaś złożone problemy wymagają kompetencji technicznych, ekonomicznych i prawnych,

- ustawodawstwo jest statyczne, a przyspieszony postęp ekonomiczny i techniczny wymaga ciągłych korekt (Sartor 2011, s. 1–2).

Wśród zalet zastosowania rozwiązań z obszaru technologii informacyjno-komunikacyjnych najczęściej wymienia się zapewnienie odpowiedniej infrastruktury, dzięki której sieci gospodarcze i społeczne przekraczają granice, zwiększanie szybkości zmian oraz ułatwianie dostępu do poszczególnych podmiotów. ICT wspierają również dynamikę pojawiania się i dostosowania do potrzeb obywateli regulacji prawnych, co pozwala organom władzy odpowiednio interweniować w rosnącej masie materiałów regulacyjnych.

Obserwowane od drugiej połowy lat dziewięćdziesiątych wykorzystanie sposobów komunikacji między organizacjami publicznymi i obywatelami opartych na ICT wskazuje, że to rozwiązanie stało się istotnym narzędziem wspomagania procesu rządzenia państwem, określanym jako *e-government*, w celu poprawy poziomu dostarczania informacji, zachęcania do współuczestnictwa w tym procesie oraz podnoszenia poziomu efektywności realizowanych przez rząd procesów, czyniąc je jednocześnie bardziej przejrzystymi. Definicja *e-government* zaproponowana przez Unesco wskazuje na jego główne obszary, którymi są:

- *e-administracja*, odnosząca się do poprawy wewnętrznych procesów funkcjonowania sektora publicznego na bazie procesów informacyjnych ICT,
- *e-usługi*, odnosząca się do poprawy poziomu świadczenia usług publicznych dla obywateli (na przykład wnioski o wydanie zaświadczeń, świadectw, zezwoleń i licencji,
- *e-demokracja*, oznaczająca aktywne uczestnictwo i zaangażowanie obywateli w procesy decyzyjne (en.unesco.org 2013).

Większość tego typu rozwiązań została już wprowadzona w krajach Europy Zachodniej. W Polsce reforma w tym zakresie jeszcze nie została przeprowadzona ze względu na pilniejsze działania, na przykład dotyczące struktury sądów rejonowych (por. Odlanicka-Poczobutt 2013, s. 346–365).

Na uwagę zasługuje fakt, że założenia e-administracji opierają się na wykorzystaniu w jak najszerszym stopniu dostępnych technologii ICT i rozwijaniu ich w celu doskonalenia procesów usługowych. Obecnie wdrażane są plany restrukturyzacji oraz modernizacji i budowy infrastruktury sprzętowej, umożliwiającej implementację infrastruktury aplikacyjnej systemów i platform e-administracji.

W przypadku braku możliwości pokonania pewnych barier współpraca systemów czy usług staje się nieefektywna, jest ograniczona i może nie spełniać formalnych wymogów. W przypadku e-administracji wymagana jest współpraca systemów nie tylko poprzez granice, ale także wewnątrz z innymi systemami administracyjnymi, na przykład sądownictwo, prokuratura z policją czy systemy uczelni wyższych z systemami Ministerstwa Edukacji Narodowej. W ramach przepływu danych wymagana jest standaryzacja oraz odpowiednie zabezpieczenie kanału informacyjnego, aby nie doszło do zagrożenia bezpieczeństwa danych poprzez inge-

rencję w prywatność stron postępowań sądowych (West 2002). Wymogi bezpieczeństwa mogą jednak zostać zapewnione przez różne technologie, takie jak szyfrowanie, certyfikaty, podpisy cyfrowe oraz zapewnienie zgodności z polityką prywatności (Hamin, Othman, Munirah 2012, s. 286–288).

Podsumowanie

Termin ICT, obecnie również używany w odniesieniu do konwergencji sieci audiowizualnych i telefonicznych z sieciami komputerowymi za pośrednictwem jednego systemu okablowania lub łącza, jest obecnie szczególnie atrakcyjny ze względu na czynniki ekonomiczne, wskazujące na ogromne oszczędności wynikające z możliwości zintegrowanej dystrybucji sygnału i zarządzania nim.

Pojawienie się technologii informacyjno-komunikacyjnych zakwestionowało tradycyjne sposoby prowadzenia działalności gospodarczej, wpływając zasadniczo również na działalność sądów, na aktorów występujących w działalności sądowniczej, czyli sędziów, pracowników sądu, stron sporu i opinii publicznej. W polskich sądach funkcjonują jednak setki programów informatycznych, które nie są ze sobą w żaden sposób powiązane. Poszczególne sądy wypracowały też odmienne procedury gromadzenia danych, a zatem w różny sposób klasyfikują środki trwale czy prowadzą ewidencję magazynową. Wadą obecnych rozwiązań są też wysokie koszty administrowania takimi odrębnymi systemami, w tym koszty zakupu nowych licencji czy modyfikacji dotychczasowych programów. Uruchomienie centralnego systemu zwiększyłoby automatyzację pracy administracyjnej w sądach.

Również badania zagranicznych ośrodków wskazują, że poszukuje się rozwiązań opartych na ICT, które pozwoliłyby na poprawę funkcjonowania sądów, takich jak zmniejszenie opóźnień w rozpatrywaniu spraw, poprawę jakości działań wymiaru sprawiedliwości i wzrost poziomu zaufania obywatela do wymiaru sprawiedliwości. Istotnym byłoby jednak, aby wprowadzane w Polsce rozwiązania, oparte na dobrych praktykach, mających zastosowanie w innych krajach, były dostosowane do polskiego systemu sądownictwa.

Biorąc pod uwagę korzyści z zastosowania rozwiązań z obszarów ICT, na przykład wskazane przez zachodnie kraje w procesach legislacyjnych, nie należy jednak również zapominać o ryzyku zagrożenia bezpieczeństwa danych przetwarzanych w sieci.

Istotne problemy związane z wyzwaniem i możliwościami zastosowania ICT w sądownictwie powszechnym zostały w artykule jedynie zasygnalizowane, ponieważ każdy z nich wymaga jeszcze dalszych, pogłębionych badań.

Literatura

- Amal al-Ashtal, (2011), *Information and Communication Technologies (ICTs) for Development: Handling a Double-Edged Sword*, <http://www.shebacss.com/docs/PolicyFoucs>.
- Bailenson J.N., Blaskovic J., Beall A.C., Noveck B. (2004), *Courtroom Applications of Virtual Environments, Immersive Virtual Environments, and Collaborative Virtual Environments*, „Law & Policy” Vol. 28, No 2.
- Carnevali D. (2009), *E-Justice and Policies For Risk Management*, w: *E-Justice: Information and Communication Technologies in the Court System*, (ed.) A. Cerrillo, P. Fabra, United States of America: Information Science Reference.
- Cloud Network Architecture and ICT – Modern Network Architecture*, [Itknowledgeexchange.techtarget.com](http://itknowledgeexchange.techtarget.com) (2013).
- Consultation on (i) the order for replacing ICT with computing and (ii) the regulations for disapplying aspects of the existing national curriculum*, <https://www.gov.uk/government/consultations/consultation-on-i-the-order-for-replacing-ict-with-computing-and-ii-the-regulations-for-disapplying-aspects-of-the-existing-national-curriculum> (2013).
- en.unesco.org (2013).
- FOLDOC – Free On-line Dictionary of Computing (2013), <http://foldoc.org/new.html>.
- Gołaczyński J. (2011), *Elektroniczny protokół – projekt badawczy w zakresie transkrypcji treści nagrań audio-wideo z posiedzeń sądowych*, Kwartalnik Informacyjny Ministerstwa Sprawiedliwości „Na wokandzie” nr 2 (5), numer specjalny: *Informatyzacja sądów*.
- Hamin Z., Othman M.B., Munirah A. (2012), *ICT Adoption by the Malaysian High Courts: Exploring the Security Risks Involved*, International Conference on Innovation, Management and Technology Research (ICIMTR2012), Malacca, Malaysia: 21–22 May 2012, s. 285–289.
- <http://www.eadministracja.pl/technologie-ict-informatyzacja-i-komputeryzacja> (2013).
- Information and Communication Technology*, FOLDOC (2013).
- Kelly J. (2000), *What the Web is Doing for Schools*, *The Independent ICT in Schools Commission*, Information and Communications Technology in UK Schools: An Independent Inquiry Financial Times.
- Lederer F.I. (2004), *Courtroom Technology: The Courtroom 21 Project: Creating The Courtroom Of The Twenty-First Century*, „The Judges' Journal” Vol. 43, No 1, Winter.
- Melody W. et al. (1986), *Information and Communication Technologies: Social Sciences Research and Training*, A Report by the ESRC Programme on Information and Communication Technologies.
- Odlanicka-Poczobutt M. (2013), *Reorganizacja sądów rejonowych jako element równoważenia sieci*, w: *Paradygmat sieciowy. Wyzwania dla praktyki i teorii zarzą-*

- dzania, (red.) A. Karbownik, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice 2013, s. 346–365.
- Sallai G. (2012), *Defining Infocommunications and Related Terms*, „Acta Polytechnica Hungarica” Vol. 9, No 6.
- Sartor G. (2011), *Introduction: ICT and Legislation In Knowledge Society*, w: *Legislative Xml For The Semantic Web. Principles, Models, Standards for Document Management*, (ed.) G. Sartor, M. Palmirani, E. Francesconi, M.A. Biasiotti, Springer, Series: Law, Governance and Technology, Vol. 4.
- Silverstone R. et al. (1991), *Listening to a long conversation: an ethnographic approach to the study of information and communication technologies in the home*, „Cultural Studies” No 5 (2).
- Strzebońska M. (2012), *Sądy informatycznie zarządzane*, Kwartalnik Informacyjny Ministerstwa Sprawiedliwości „Na wokandzie” nr 12.
- Velicogna M. (2007), *Justice Systems and ICT: What Can Be Learned From Europe?*, „Utrecht Law Review” Vol. 3, Issue 1 (June).
- West R. (2002), *Tradition, Security Stall Court Technology*, „American City & County” Vol. 117, Issue 3, www.ebscohost.com/ (dostęp 2009).
- Working draft of the Courtroom 21 Court Affiliates Protocols for the Use By Lawyers of Courtroom Technology* (2004), 14 March, www.legaltechcenter.net/media/whitepapers/protocols.pdf/ (dostęp 2013).

THE ROLE OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGY (ICT) IN COMMON JUDICIARY – CHALLENGES AND OPPORTUNITIES

Summary

The purpose of this article is to present selected solutions from the use of ICT in the judiciary and the advantages and risks associated with their implementation. Some issues go beyond the strict application in the common judiciary, addressing attention to the support of the legislative process and public administration.

Translated by Monika Odlanicka-Poczobutt